

Hensyn til dem selv og af Hensyn til deres Omgiwelse, at tilstede Kurens Udførelse i Hjemmet. Udvalget sigter herved til de egentlige Fattiglemmer og foreslaar derfor, at saadanne, naar de findes lidende af venerisk Sygdom, altid skulle indlægges til Kur paa et Sygehus.

Naar der i Bemærkningerne Pag. 5 blandt Midlerne til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse er nævnt Tilsyn med Børn, der udsættes i Pleie, og dette er begrundet paa, at saadanne Børn ofte findes at have paaført deres Pleiemødre og disses Familier Smitte, undervurderer Udvalget ingenlunde de Betragtninger, som have været medvirkende til, at Intet derom er optaget i Forslaget; men paa den anden Side forekommer det dog Udvalget, at den Fare for Udbredelse af Smitte, der maa erkjendes at være tilstede ved Børn, som sødes af Mødre, der ere eller have været syfilittiske, er saa stor, at der er Anledning til nøie at afveie, om dog ikke Samfundets Krav paa ogsaa i den Retning saa vidt muligt at beskyttes bør føre til, med alt Hensyn til Individets Krav paa personlig Uantastelighed, under visse Forhold at indrømme det Offentlige en Tilsynsvet med saadanne Børn og deres Mødre. Det Farlige og Sørkelige ved den veneriske Sygdoms Udførelse fra spæde Børn til Andre er det, at Ulykken rammer uskyldige Personer og Personer, i hvis Magt det ikke har staaet at vogte sig for eller afværge Smitten, fordi dennes Tilstedeværelse har ligget skjult. Denne Form for Udbredelsen af Syfilis er ogsaa skarpt udhævet af det i Bemærkningerne nævnte Udvalg, som har paavist, at der i Kjøbenhavn aarlig iagttages mange Exempler paa Smittes Udbredelse paa denne Maade, ligesom det er oplyst, at der fra Landets Læger er tilfjælet Sundhedskollegiet Betragtninger, som godtgjøre, at der i alle Dele af Landet er forekommet Exempler paa Sygdommens Udbredelse ad den Vej; og naar Hensyn tages til, at Syfilis maa formodes i Reglen kun at være tilstede hos de ugifte Mødre, og at det er disses Børn, som hyppigst udsættes til Pleie, finder Udvalget, at der er tilstrækkelig Føie til at bestemme, at, naar et saadant spædt Barn af Moderen afgives til Forsørgelse af Fattigvæsenet, maa dette under visse Omstændigheder have Ret til i den offentlige Sundheds Interesse at kunne lade saavel Barnet som Moderen undersøge, forinden Barnet udsættes til Pleie. En Undersøgelse af Barnet alene er ikke tilstrækkelig, fordi et spædt Barn i Uger og Maaneder kan synes fuldkomment sundt, uagtet det, som født af en syfilittisk Moder, bærer Sygdommen i sig og senere kan bringe den videre.

De foranstaaende Betragtninger have ledet Udvalget til Affattelsen af Endringsforslaget Nr. 1.

Naar der til at forebygge den veneriske Smittes Udbredelse ved løsagtige Fruentimmer anvises Sundhedspolitiet tvende Midler: Straf

og Lægeundersøgelse, kan det ikke være Tvivl underkastet, at Lægeundersøgelse er et virksommere Mittel end Straf, og at det i sanitær Henseende er langt vigtigere for Samfundet, at de løsagtige Fruentimmer, saa tidligt som muligt, underkastes Lægeundersøgelse, end at de blive straffede; det tør vel endog siges, at saadan Undersøgelse er det eneste virksomme Mittel til at skjærme Samfundet mod den fra løsagtigheden udgaaende veneriske Smitte. Hidtil har Sundhedspolitiet i Samfundets Interesse maattet anvende Visitation og Tvang mod løsagtige Fruentimmer efter et vilkaarligt Skjøn, og skjønt der vistnok ikke er flet Misbrug i den Retning, vil det dog til disse Fruentimmers Betryggelse herimod kunne være nyttigt, at Lovforslaget opstiller bestemte Betingelser for Visitationsretten. Naar Forslaget imidlertid ikke giver Ret til Lægeundersøgelse af et løsagtigt Fruentimmer, forinden hun ved Dom er funden skyldig i at søge Erhverv ved Utugt, og naar man erindrer, dels at et Fruentimmer, første Gang hun overbevises om et saadant Forhold, ikke sættes under Tiltale, men kun gives en Advarsel, og dernæst hvor faare vanffeligt det i saadanne Sager er, udenfor den Paagjældendes egen Tiltaale, at tilveiebringe et til en Domsældelse tilstrækkeligt Bevis, hvoraf Følgen atter er, at et Fruentimmer aarevis kan drive den hemmelige Prostitution uden at rammes og saaledes udbrede Smitte, forekommer det Udvalget, at der er Anledning til nøie at overveie, om ikke Visitationsretten — i saa Tilfælde dog kun udøvet en enkelt Gang — bør indtræde paa et tidligere Tidspunkt. Uagtet Straffelovens § 180 ikke opstiller nogen Betingelse for eller Indskrænkning i Politiets Ret til at give Fruentimmer Advarsel mod at søge Erhverv ved Utugt, kan denne Bestemmelse dog ingenlunde antages at være saaledes at forstaa, at Politimyndigheden uden Ansvar for sig skulde kunne tage ethvertkomhelst Fruentimmer for Politiprotokollen og tildele hende Advarsel, og i hvert Fald vil det nu efter Forslagets § 1 være givet, at Politiet ikke har Ret til at tildele et Fruentimmer Advarsel, medmindre hun har paa draget sig bestemt Mistanke for at søge Erhverv ved Utugt. Forud for Advarselen og som Betingelse for, at denne overhoved kan gives, maa altsaa, for saa vidt det paagjældende Fruentimmer ikke vedgaar at have søgt Erhverv ved Utugt, gaa en Undersøgelse, hvorunder enten tilveiebringes fuldt Bevis eller dog saadanne Oplysninger, som ikke lade rimelig Tvivl tilbage om, at Fruentimmeret har gjort sig skyldig i det paafigtede Forhold, men under saadanne Omstændigheder, og da det desværre tør forudsættes, at Advarselen i de færreste Tilfælde vil bringe Fruentimmeret til at forandre sin Levevis, synes der, uden at tabe af Sigte det Hensyn, der skyldes de Paagjældendes personlige Frihed og Uan-